

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

93. An Varii Superioru[m] localium, & praesertim nostrae Religionis possint eligere confessariu[m], etiam praesente Superiore, extra Religionem? Ex p. 6. tr. 8. & Misc. 3. res. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Et dato, sed non concessio, quod contraria opinio est probabilis, displicet mihi id, quod asserit dicitur Peregrinus, nempe esse sequendam tanquam tutiorem, & quod in administrandis, & recipiendis Sacramentis necessarius ad salutem semper tutiores opiniones amplecti debeamus; quia obligatio charitatis, qua tenemur providere proximo de remedio, postulat, ut illa provideamus remedia, quae sunt absque periculo, quando possumus id absque detrimento; ergo qui minus tutam opinionem amplecteretur, non satisfaceret huic obligationi. Præterea sic est uniuersalis usus Ecclesiae. Ita Peregrinus.

5. Sed si hæc doctrina esset vera ita absolute prolata, mundus scrupulis implicaretur, & vae vae Confessariis, & penitentibus non est igitur admittenda in casu nostro. Nam quando sunt opiniones probabiles circa jurisdictionem Sacerdotis ad confessiones audiendas, potest Sacramentum ministrari secundum opinionem probabilem, relicta probabiliori: scilicet autem si opiniones versarentur circa materiam, & formam Sacramenti, nam tunc tutior opinio est sequenda, & in hoc casu loquuntur Doctores, quos citat peregrinus. Et ratio nostrae sententiae est, quia probabilis opinio confert Sacerdoti jurisdictionem, & sic nulli periculo penitens exponitur. Vnde cessat ratio Peregrini. Adde quod semper penitens se accusat de aliquo veniali, & cum simplex Sacerdos super venialia iurisdictionem habeat, absolvens propter opinionem probabilem semper gratiam casualitatis, & sic penitenti nulla irrogabitur iniuria. Et ita hanc nostram sententiam tenet Granado in 1. 2. D. Thom. controvers. 12. tractat. 12. d. sp. 4. sect. 4. numero 38. Suarez tom. 4. disput. 26. sect. 6. numero 7. & 8. Martinez in 1. 2. D. Thom. tom. 1. quest. 19. artic. 6. dub. 6. conclus. 7. Malderus in 1. 2. D. Thom. quest. 19. artic. 5. disput. 867. Salas de legibus disput. 12. sect. 6. numero 24. Valquez in 1. 2. tom. 1. disp. 156. num. 27. Henriquez lib. 2. de penit. cap. 14. n. 3. & 4. Sanchez de matrim. tom. 1. lib. 3. disp. 22. n. 65. & alij. Quidquid in contrarium asserat Nugnus in 3. p. tom. 2. q. 8. art. 5. dub. 3.

6. Vnde non grauabor hic apponere verba Henrici Villalobos in summ. tom. 1. tract. 1. diff. 13. numero 5. sic asserens. [Hæc de advertit aqui grandamente, que si de hecho de verdad falta la materia, & forma del Sacramento, aunque aya opinion, que diga, que lo es, la que se pone, no se haze Sacramentum, & aunque todos los Doctores dixessen lo contrario; porque las materias, y formas de los Sacramentos son de derecho diuino, y no se pueden supplit por derecho humano, ni por opinion de Doctores, mas quando ay diuersas opiniones en cosa, que toca a jurisdiccion. v. g. como si se duda, si vn Clerigo puede assitir validamente al Sacramento del matrimonio, & no, & en el Sacramento de la penitencia se duda, si fue legitima la licencia que le dio a tal Sacerdote, & si el privilegio de la Bula esta reuocado en todos los casos dichos, & otros semejantes, que tocan a jurisdiccion, aunque de verdad la opinion, que dize, que no es legitimo ministro. sea verdadera, delante de Dios con todo esto, mientras la tal verdad esta escondida, y ay probable opinion de lo contrario, lo que el ministro en estos casos haze, es valido por razon del comun error, y el titulo presumpcto, que tiene de legitimo superior, y el defecto de la tal jurisdiccion, & licencia le puede suplir, y suple el derecho humano.] Ita Villalobos, & ante illum præter Doctores citatos, Lessius lib. 2. cap. 29. in dub. 8. numero 68. sic asserens. Non solùm error communis, sed etiam probabilis Doctorum opinio efficit, ut Ecclesia det jurisdictionem, etiam si opi-

nio illa sit falsa. Vt si probabile sit talem posse absolvere a resecratis, vel censuris, vel assistere matrimonio, excommunicare, eligere Confessorem, privilegium non esse reuocatum, & similia, & ille ex hac opinione operetur, validum erit, Ecclesia supplente defectum, si forte subit. Sic Lessius. Ad vsum verò uniuersalem Ecclesiae, quem Peregrinus adducit, nescio quomodo possit illum probare, imò contrarium apparet ex communi DD. sententia, ut supra vilum est, & confessarij passim absolunt cum opinione probabili, etiam in casu in quo agitur de eorum jurisdictione.

7. Notandum est etiam hic obiter ex dictis, posse Præpositos nostrae Religionis dare licentiam, ut Sacerdotes simplices audiant aliquando confessiones Fratrum, quidquid in contrarium videatur sentire Peregrinus in compend. Privileg. ver. absolutio quoad fratres, §. 2. in scholio, & ita aduersus dictam Peregrinum docet Leone in tractat. de offic. & potest. Confessar. tom. 2. recollect. 6. num. 97.

RESOL. XCIII.

An Vicarij Superiorum localium, & præsertim nostrae Religionis possint eligere Confessarium, etiam præsentem Superiore, extra Religionem? Ex p. 6. tract. 8. & Misc. 3. Ref. 15.

§. 1. Gaudere solùm in absentia Superioris privilegio cap. finalis de Penitent. tradidit cum aliquibus Doctoribus in part. 3. tractat. 2. resolut. 1. Sed notissimè nominatim contra me affirmatiuam sententiam docet Pasqualigo decis. 103. num. 2. quia præsentem Superiore, sunt etiam ipsi verè Superiores.

Quæ hic est sup. Ref. 90. in eius §. vii.

2. Secundò quia subrogatus in locum alterius fruitur iisdem privilegijs, quibus ipsi.

3. Sed his non obstantibus, ego iterum negatiuè sententiæ adhaereo, & argumenta Pasqualigi procedunt absente Superiore; & quidem non video, quomodo potest admitti, quòd præsentem Superiore in nostra Religione Vicarius dicatur Prælati exemptus. Et ut verum fatear non parùm liberales sumus cum nostris Vicarijs, concedendo tantum contra Pasqualigum auctoritatem eligendi Confessarium, absente Præposito, Nam Bordonus in Consilijs Regularium, resolut. 34. num. 30. docet dictos Vicarios, neque absente Superiore posse Confessarium eligere, & ad argumentum adductum à Pasqualigo, quòd subrogatus in locum alterius gaudet privilegijs subrogantis, responderet, illud axioma habere locum quando quis propriè subrogatur in locum non existentis, & ita etiam in terminis casus nostri exponit hoc axioma Syluester Casuistarum Princeps, ver. Confessor. 1. num. 8. & contra sententiam Pasqualigi, præter Doctores à me vbi supra citatos, vide Faustum de Sacrament. Pænit. lib. 6. quest. 92. vbi docet Subpriorem licet alijs præferatur, præsentem priore non posse eligere sibi Confessarium. Vide Scropham in 99. Regul. quest. 33. num. 2.

RESOL. XCIV.

An Guardiani, Priores, Præpositi, & Rectors Regularium possint illis præbere licentiam, ut eligant Confessorem extra Religionem?

Et notatur, quòd quando Regularis ex licentia, vel privilegio consentitur extra Religionem, non tenetur eligere confessarium ab Episcopo approbatum, sed suffi-